

گزارشی از شرکت «سپید ماکیان» در رشت- از کنف کار چه خبر؟

چهارشنبه هفدهم مهر ۱۳۸۷

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

گزارشی از شرکت «سپید ماکیان» در رشت

این شرکت، پیمانکاری است که از آذر ما ۱۳۸۵ کشتارگاه سپید رود واقع در پنج کیلومتری جاده رشت - تهران را اجاره کرده است. در کشتار مرغ ماشینی ۱۸ دستگاه مشغول به کار است و هر دستگاه در طول فعالیت خود در شبانه روز حدود ۱۲۰۰ تا ۱۳۰۰ عدد مرغ با دست ذبح می شود. در قسمت کشتارگاه حدود ۵۰ کارگر، ۴۰ نفر در قسمت بسته بندی، ۱۰ نفر در قسمت اداری، ۱۰ نفر در قسمت پخش، و در تاسیسات ۱۰ نفر کار می کنند. قسمت کشتار تک شیفت است، در تابستان از ۶ عصر الی ۶ صبح، که البته تاسیسات مربوط به کشتار از ساعت ۴ عصر - ۲ ساعت جلوتر - شروع به کار می کند. همچنین مرغ گیرها نیز ۲ ساعت جلوتر (۴ عصر) آغاز به کار می کنند. از آغاز نیمه دوم سال (اول پاییز) شیفت تغییر کرده و کارگران از صبح در محل کار حاضر شده و مشغول به کار می شوند. در سپید ماکیان پایه حقوق کارگران صافی ۲۱۹ هزار تومان است، بدون مزایا. از حق مسکن و اولاد، بن کارگری و وام خبری نیست. کارگران فاقد فیش حقوقی هستند. دستمزدها مستقیم در قسمت اداری پرداخت می شود. از مساعده هم خبری نیست. دستمزد معادل یک ماه پس از ۴۵ روز پرداخت می شود.

کارگران با قرارداد موقت سه ماهه کار می کنند و مجبورند تمام آنچه را که در قرار داد ذکر شده بپذیرند. البته کارگران حتی از متن پنج صفحه ای قرار داد اطلاعی ندارند و اعتراض آن ها منجر به اخراجشان می شود. به قول کارگران، اضافه کاری و عیدی کیلویی داده می شود، یعنی بدون محاسبه و برای یک سال حداکثر صد هزار تومان آن هم به عنوان پاداش. از مرخصی و تعمیرات خبری نیست. در طول هفته کارگران قسمت کشتار فقط پنجشنبه را تعطیل هستند و در ازای آن جمعه به سر کار می آیند.

در سال گذشته، حدود ۱۵ نفر از کارگران به صورت جدا از هم در اداره کار در مورد دریافت حق شیفت، حق شب کاری و مزایا اقدام به شکایت کردند. در نتیجه، ۲ نفر از کارگران تمام مزایای قانونی را دریافت کردند. اما این شکایت در نهایت منجر به اخراج تعدادی از کارگران معترض گردید.

در اردیبهشت ماه ۸۷، به دنبال اعتراض کارگران و گزارش اداره بهداشت از وضعیت ذبح مرغ، شبکه پنج تلویزیون استان گیلان (شبکه باران) گزارش مشروعی از این شرکت تهیه کرد که انعکاس یافت.

شرکت با کم کردن نیروی کار و در نتیجه بالا بردن شدت کار و استثمار آخرین رمق این کارگران را از تن آن ها می رباید، به نحوی که کارگران در اثر شدت خستگی در پایان شیفت کاری نای راه رفتن را ندارند. شام مختصری که نصیب کارگران می شود در حد لوبیا و کالباس است و دیگر هیچ.

اکثر کارگران این شرکت - سپید ماکیان - از شهرها و روستاهای اطراف مانند سنگر و بازقلعه می آیند. کارخانه فاقد

سرویس ایاب و ذهاب است. به همین علت بعضی از کارگران شب ها در محل کارخانه باقی می ماندند، چون وسیله ای برای تردد ندارند.

امسال (۸۷) کارگران تصمیم گرفتند که قرار دادها را امضا نکنند تا کارفرما متن آن را تغییر دهد. کارفرما با ایجاد رعب و وحشت و در نتیجه ایجاد تفرقه در بین کارگران مانع عملی شدن این تصمیم شد و ۶ کارگر معترض را اخراج کرد. کارگران اخراجی با هزار بدبختی توانستند پس از شکایت خرید خدمت شوند و با مبلغ اندکی با سابقه های ۱۴ ماه، ۱۱ ماه و ۱۰ ماه اخراج شوند. و از بیمه بیکاری هم البته خبری نبود. بقیه کارگران تن به امضای قرار داد پنج صفحه ای دادند، آن هم در نهایت بی حقوقی.

این شرکت وابسته به بخش خصوصی و متعلق به منوچهر رسولی (کارفرما) است. وی همراه ۴ تن از برادران خود دارای مرغداری های بزرگی در منطقه کنته رود واقع در مسیر جاده رشت - پیر بازار است. البته در این میان در مورد کارگران مرغداری های دولتی که تحت اجاره رسولی می باشد، فردی بنام صدیق، رسولی را تحت فشار گذاشته که کارگران را با همین شرایط و حتی سخت تر استثمار کند. لازم به ذکر است که کارگران قسمت مرغداری - بخش دولتی سپید رود - تحت اجاره رسولی با اضافه کاری سیصد هزار تومان می گیرند.

از کف کار چه خبر؟

از تاریخ شنبه ۸۷/۶/۲۳ الی سه شنبه ۸۷/۶/۲۶ کارگران کارخانه کف کار واقع در جاده رشت - سنگر پس از ماه ها عدم دریافت دستمزد در مقابل استانداری رشت واقع در خیابان معلم دست به تجمع اعتراضی زدند.

در حدود ۲۰۰ نفر از کارگران کف کار هر یک ۳ الی ۴ میلیون تومان بابت حقوق معوقه از کارفرما طلب کار هستند. جزایری عرب که از نیمه دوم سال ۸۶ بخشی از این کارخانه ورشکسته را خریداری کرد مدعی است تنها ۲۰ درصد از سهم کارخانه را خریده و بقیه متعلق به دیگر سهامداران است که او آنان را نمی شناسد.

قابل ذکر است که فردی ضدکارگر به نام زهرابی مدیر عامل کارخانه است. این فرد که سال ها پیش به جرم دزدی از کارخانه هنگام خروج از کشور توسط ماموران و به کوشش کارگران دستگیر شده بود هم اکنون مشغول کار شکنی علیه کارگران است. زهرابی عامل اخراج تعداد زیادی از کارگران است.

در بهمن سال ۸۳ پس از بارش برف سنگین و ۲۰ روز پس از این حادثه در حالی که فعالیت تولیدی کارگران ادامه داشت و کارخانه از ریزش برف حادثه ندیده بود، به دستور زهرابی عمداً ورق های حلبی سقف کارخانه کنده شد تا کارخانه بحران زده و ورشکسته نشان داده شود و او بتواند از وام بحران استفاده کند و کارگران را جهت دریافت بیمه بیکاری به اداره کار معرفی کند. کارگران از تیر ماه سال ۱۳۸۵ حاضر به دریافت بیمه بیکاری نشدند و خواستار بازگشت به کارخانه شدند و پس از آن همیشه حقوق معوقه خود را پس از ثبت در اداره کار طبق شکایتی حقوقی به دادگاه سنگر (از شهرستان های رشت و نزدیک کارخانه) از کارخانه طلب می کردند. از طرف دیگر زهرابی با تیز کردن دندان طمع از طریق سازمان ورشکستگی قوه قضائیه توانست طبق نامه ای این کارخانه میلیاردری را به مبلغ ۶۰ میلیون تومان آن هم با پرداخت چک خریداری کند و پس از دریافت وام بحران ۸۰ میلیونی توانست پول مباحه نامه را بپردازد. سند زمین کارخانه نیز در اختیار سازمان منابع طبیعی است که حاضر است در قبال دریافت حدود ۲

میلیارد تومان آن را واگذار کند. البته بخشی از زمین ها و شیر خوارگاه و انبار کارخانه در سال های ۸۴-۸۵ به شرکت ورشکسته ایران الکتریک فروخته شده بود که ایران الکتریک مدتی دستگاه های تولید خود را به این قسمت انتقال داد و چند ماهی تولید کرد. و همان طور که اطلاع دارید ایران الکتریک نیز تعطیل شده است و کارگران آن آواره شده اند و زمین های ساختمان سابق آن در داخل شهر به قیمت ناچیزی توسط باند قبه - همسر کرباسچی - و فائزه هاشمی رفسنجانی به تراج رفته است .

از نیمه دوم سال ۸۶ جزایری عرب همراه فردی دیگر بخشی از سهام کارخانه کنف کار را خریدند. در این مدت، کارگران توانستند در اثر پافشاری خود در جلوگیری از تعطیل کارخانه و چندین بار بستن جاده رشت - سنگر در نزدیکی کارخانه دستگاه های کارخانه را آماده تولید کنند. در ضمن جزایری عرب و شریکش توانستند در سه مرحله در نیمه دوم سال ۸۶ با پرداخت دو میلیون و ۷۰۰ هزار تومان به هر یک از کارگران بخشی از حقوق معوقه آن ها را پرداخت کنند. کارخانه از آغاز سال ۸۷ آماده تولید و بهره برداری شد. اما زهرابی مزدور سرمایه با کار شکنی در مسیر تولید همچنان به بحران آفرینی مشغول است. جزایری عرب نیز اخیراً اعلام کرده منتظر دریافت وام از بانک صنعت و معدن از طریق وزارت صنایع و معادن است. و این در حالی است که دست و جیب کارگران در آغاز سال تحصیلی تهی است.

لازم به ذکر است در طول مدت مقاومت کارگران دو تن از کارگران کارخانه از فشار فقر خود را حلق آویز کردند. تعدادی نیز که به مرز بازنشستگی رسیده بودند پس از فروش بخشی از دستگاه های کارخانه با حکم دادگاه سنگر مفاصا حساب خود را گرفتند.

همچنین، جزایری از اعتبار بانک صنعت معدن فعلاً - سال ۸۷ - یک میلیارد تومان دریافت کرده و منتظر دریافت ۲ الی ۳ میلیارد تومان دیگر است و به همین بهانه کارگران را سر می دواند و وعده سر خرمن می دهد. کارگران هنگام تجمع در مقابل استانداری توسط لباس شخصی ها تهدید شدند که تجمع نکنند و بهانه به دست خبر گزاریها ندهند. در غیر این صورت به شیوه ای دیگری با آن ها برخورد خواهد شد.

۱۷ مهر ۸۷

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری(منطقه تهران)

<http://www.hamaahangi.com/>

hamaahangi@gmail.com